

ἀλλ' ἵνα παιδεύθωσιν, ἵνα μὴ ὑπεραίρωνται.
Εἰς τοῦτο ἔχω καὶ μάρτυρας καὶ ἂν ἡ δι-
καισύνη ζητήσῃ αὐτοῦς, τοὺς παρουσιαζώ.

ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΞΕΝΟΝ.

Μυστηριώδης ἱερῆς δύναμι Νικόλαος
φίρην καὶ τὸν Ἥτιον τοῦ ἀρχιμανδρίτου ἰλ-
θῶν ἐνταῦθα ἐτρόπωξεν εἰς τὸν Νάον τῆς
Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ ἵνα δὲ γνωρισθῆ
ὅτι εἶναι ἀρχιμανδρίτης τῆς (τῆ 19 ἑκχοντος)
Κυριακῆ εἰς τὴν πρώτην του λιτοσυρίαν
ἐφόρουν ἐπανοικηθῆμασόν ὃ ἐξήρτηκε μέ-
γαν σταυρὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου του, **Πεύ-
ματι τοῦ νοῦς του.** Αἰδεσιμώτατά !
ποῦ ἀρῆκας τὴν μάνδραν σου, ἢ περ σοὶ
ἐνεχείρισεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστός ; Πῶσον
λόγον θὰ δώσῃς αὐτῷ ; εἶναι ἴδιον ἅμα τις
παραλάβῃ παρακαταθήκην ὡς ἀρῆναι αὐτὸν
ὅπου φθάσει ; καὶ αὐτὸς νὰ τρέχῃ εἰς τὰ κα-
κίαις ; οὐαὶ ὑμῖν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ἡ πρώτη τοῦ Δεκεμβρίου ἐγένεσκον
ἐφημερίδα αὐτῶν εἰδοπονήσεων ἥτις
ἤρρα τῆ ἡμέρα αὐξάνει.

— Τὸν πέμπαντά μοι τὸ δευτέρον πα-
ρακαλῶ νὰ ἔχῃ ὑπομονὴν καὶ θὰ λάβῃ τὴν
ἀπάντησιν.

Ἐπιστολιμαία Διατριβή.

Ἐν Ἀλμυρῷ τῆ 5ῃ Δεκεμβρίου 1899

Ἐσιώτατα ἐν μοναχοῖς κ. Ζωσιμῆ Ἐσφιγ-
μενίτα.

Εἰς Βῶλον

Ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ
ὑφ' ὑμῶν ἐκδομένου περιοδικοῦ « Προ-
μηθίας » εἶδον νὰ γράφῃτε ἐν τῷ ἀρθρῷ
ὑμῶν περὶ τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου τοῦ
Ἀνωάνιου, ὅτι δὲν γνωρίζετε ὅποιον
καλὸν ἐπραξεν εὐτος καὶ τὸν ἐτίμησαν
οἱ μὲν Μαγνητῆς διὰ τιμητικῆς ἐπιγρα-
φῆς καὶ ἀδριάντος, οἱ δὲ Θεσσαλοὶ δι'
ἰδιαίτερου νομίσματος, ἀμφοτέρων δη-

μοτικισμῶν ὑφ' ὑμῶν ἐν τῷ ἀρ-
θρῷ. Ἐπειὰ δὲ ἐκράξατε τὴν ἐπι-
γραφήν ἐγνωμοσύνην ὑμῶν εἰς τὴν ἐπι-
τήρησιν, ἐσπευσα πρῶτος νὰ πέμψω
μνημότα μὲν καταλόγων τῶν ἐν τῷ Μο-
σίῳ Ἀλμυροῦ κειμένων νομισμάτων
τῶν ὑπὸ τῶν Θεσσαλῶν κοπέντων ἐς
τιμὴν τῶν αυτοκρατόρων νομισμάτων,
ματ' εἰχόνων, ἀπὲρ, πλὴν τῶν εἰκόνων,
ἐν ἀκριβοῦσι δημοσιεύσατε, ὡς ἐν
καταλόγῳ. Ἐ γνωστῶν μοι ἐπιγραφῶν
εἰς διαφόρους Ρωμαίους αυτοκράτορας
ἀναθηματικῶν ἑλληνιστῶν καὶ λατινιστῶν
ἄς ἤχηλασά ἐκ τῆς ὑπὸ διαφόρων συγ-
γραμμάτων ἐπιγραφικῆς συλλογῆς μοι,
καὶ ἄς παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσῃτε. Τὴν
τελευταίαν 15ην παρέλιψα διότι ὡς
ἐπικορωνίδα θὰ παραθέσῃτε ὑμεῖς, αἱ
δημοσιυθεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν.

Διὰ τοῦτο οἱ Θεσσαλοὶ, οἱ Ἀγαιοί,
οἱ Μαγνητῆς καὶ οἱ Ἀθαμῆνες ἐτίμη-
σαν οἷα νομισμάτων καὶ ἐπιγραφῶν καὶ
ἀνδριάντων (βεβαίως διότι πρὸς τί οἱ
ἐπιγραφῶν) τοὺς Ρωμαίους αυτοκρα-
τορας ;

Κατ' ἐμὲ κοινήν, διότι, κατὰ Πω-
λύβιον, οἱ Ἑλλήνες εἰσὶν ἀγα-
θοὶ θεοφλοισσοὶ φασλοὶ ἐλευ-
θεροί. (1)

Οἱ δὲ Θεσσαλοὶ εἶχον μόνοι ἐξ ὅλων
τῶν Ἑλληνικῶν φυλῶν τὸ δικαίωμα
τοῦ κόπτεν ἰδιαίτερα νομίσματα εἰς τι-
μὴν τῶν αυτοκρατόρων, διότι προθύμως
κατὰ τὸ 197 π. Χ. ἐβοήθησαν τοὺς
Ρωμαίους κατὰ τὴν ἐν Κυνὸς κεφαλῆ
μάχην, καὶ βλέπομεν αὐτοὺς βραδύτε-
ρον τῷ 196 π. Χ. νὰ ἀνακηρύττονται
πρῶτος ἐξ ὅλων τῶν Ἑλλήνων καὶ ἰδι-
αιτέρως κατὰ φυλὰς καὶ ἔθνη ἐν τοῖς
Ἰσθμίοις ὑπὸ τοῦ Φλαμίνιου ἐλευθεροί.

(1) Ἐνωπιτίον ἐξ ἀντιπαραβολῆς τῆς τωρι-
κῆς κατοχῆς τῆς Θεσσαλίας πρὸ καὶ μετὰ
καὶ τῆς ἀπελευθερώσεώς μας πρὸ τοῦ 1897
καὶ μετὰ τὸ 1898.

ἀπορρολόγητοι καὶ χρώμενοι τοῖς πατρι-
οῦ νόμοις. Ὡς δὲ ἀναφέρεται ἐν πολλοῖς
ἐπιγραφικῶς ψηφίσμασι τῆς Θεσσαλίας
ἢ Φλαμίνιος καὶ οἱ αὐτοὶ Ῥωμαϊκῆ
ἐπιχλήτος ἐπεδύλλευσαν πλείστα προ-
νόμια τοῖς Θεσσαλοῖς καὶ πολλοὺς εὐερ-
γετικούς νόμους ἐθέσπισαν ἰδιαίτερος
κατὰ τοὺς Θεσσαλοὺς, ὥστε ἀρῆξαν αὐ-
τοὺς νὰ ἔχωσι τοὺς στρατηγούς καὶ
τοὺς Ταμίαις των, καθάπερ καὶ πρότε-
ρον, χαλαρῶς πως ἐξαρτώμενοι ἐκ τῆς
Ρώμης διὰ πληρωμῆς ἀσημάτων ὁ-
ρων (ἴδε ἐπιγρ. Κυρετικῶν καὶ Ναρβα-
τικῶν).

Ὁ Πausanias ἐν Κερ. VII, 16, 6.
ἀναφέρει: « Συνεδριά τε κατὰ ἔθνος τὸ
κασσωπῶν, Ἀχαιῶν, καὶ τὸ ἐν Φωκεσίῳ
ἢ Βουιωτοῖς ἢ ἑτέρωθί που τῆς Ἑλλά-
δος κατελέλυτο ὁμοίως πάντα », δηλ.
μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κορίνθου τῷ 146
π. Χ. Ἀλλὰ βραδύτερον προστίθησιν
ἐν αὐτῷ συγγραμμῷ (VII, 16, 7) « Ἐ-
πειδὴ δὲ οὐ πολλοὶς ὑστερον ἐτραποντο
εἰς ἔλεον Ῥωμαῖοι τῆς Ἑλλάδος καὶ
συνεδριά τε κατὰ ἔθνος ἀποδίδεασιν ἐν
καύτοις καὶ γῆν ἐν τῇ ὑπερορίᾳ κτά-
σασθαι ».

Ὡς τε οὐδὲν ἀπορον διὰ τὴν βλέπο-
μεν εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν Ῥωμαϊκῶν
ῥημάτων νὰ ἀναφέρονται οἱ στρατηγοὶ τῶν
Θεσσαλῶν καὶ ἐκ παραλλήλου οἱ ταμίαι
(ἴδως ἐν ταῖς πράξεσιν ἀπελευθερωτικῶν
ῥημάτων.)

Ἐκτὸς τούτων καὶ εἰς Ῥωμαίους γρα-
τηγούς ἢ πρεσβευτὰς ἀνέθηκαν ἀνδριάν-
τας οἱ Θεσσαλοὶ, καὶ θεοὺς ὠνόμασαν
πολλοὺς τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ρώμης,
ὡς ἐπὶ παραδείγματι ἡ Ὑπάτη κα-
θαριστὰ τὴν λατρίαν τοῦ Αὐγούστου,
καὶ λαβοῦσα παρ' αὐτοῦ τὸν τίτλον τοῦ
ἡγετοῦ (ισοπολιτεῖδος) καὶ τὸν τοῦ Αὐγού-
στου (σεβαστῆς), ὡς ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν
ἐκείνωνται, δι' ἀγῶνον ἡμῶν αἰτίας (1).
Ἐκ τούτου λοιπὸν κατὰ τοὺς Ῥωμαί-
ους Ῥωμαθεύς ἢ Ὑπάτη ἀναγνωρίζεται

ὡς πρωτεύουσα τῆς Θεσσαλίας καὶ οἱ
Ἑβραῖοι ἀπολαύοντες τῶν προνομίων
τούτων συρρέουσιν αὐτοῖς, καὶ οἱ ἀπό-
στολοὶ αὐτοῖς ἰδρύουσι τὴν πρώτην χρι-
στιανικὴν Ἐκκλησίαν ἧς ἐπίσκοπος κα-
τέστη ὁ Ἡρώδιον, εἰς τῶν 70 Ἀπο-
στόλων καὶ φίλος τοῦ Παύλου, ὃς δια-
βληθεὶς βραδύτερον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων
ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς. (1)

Θεὸν ἀναγνωρίζει καὶ τὸν Οὐεσπα-
σιανὸν ἢ Λάρισα καὶ τὸ Κοινὸν τῶν Θεσ-
σαλῶν ἀρ. 4. Θεῖστα πον δε τὸν
Λούκιον Σεπτίμιον Σεῦθρον Περτινάκα
τὸ Κοινὸν τῶν Μαγνήτων (ἀρ. 8). Ὁ-
λ θ μ π ι ο ν δε τὸν Τραϊανὸν ὁ ἀρχιε-
ρεὺς αὐτοῦ Φίλιππος Φιλίππου. Ἀγί-
νεύς (ἀρ. 3) Θεὸν δε τὸν Κλαύδιον
Καίσαρα ὁ δῆμος Λαρισσαίων (ἀρ. 9).

N. I. Γιαννιόπουλος

**ΘΕΣΣΑΛ. ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΑΙ
ΕΙΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ**

1). — Ἐν Καλαμπάχα. — Ἐπι-
θάσεως ἐρθραγωνίου ἀναγνωρίζεται ἡ
ἐξῆς ἐπιγραφή ἀναθηματικὴ εἰς τοὺς
αὐτοκράτορας Λούκιον Σεπτίμιον Σεου-
θρον Περτινάκα καὶ Μάρκον Αὐρήλιον
Ἀντωνεῖνον

**ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΚΑΙ ΣΑΡΑΣ ΛΟΥ-
ΚΙΟΝ ΣΕΠΤΙΜΙΟΝ ΣΕΟΥΘΡΟΝ ΠΕ-
ΡΤΙΝΑΚΑ ΚΑΙ ΜΑΡΚΟΝ ΑΥΡΗΛΙ-
ΟΝ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝ ΠΑΡΘΙΚΟΣΣΑ-
ΡΑ ΒΙΚΟΥΣ ΑΔΙΑΒΗΝΙΚΟΥΣ ΜΕ-
ΓΙΣΤΟΥΣ ΣΕΖΒΑΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΣ
ΑΙΓΙΝΙΕΩΝ**

Αὐτοκράτορας Καίσαρας Λούκιον Σε-
πτίμιον Σεουθρον Περτινάκα καὶ Μάρ-
κον Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον, Παρθικοὺς,
Ἀραβικοὺς, Ἀδιαβηκούς, Μεγίστους,

(1) Ἀνεύρομεν ἐν Ὑπάτῃ ἐπιγραφῆς Ἑ-
βραϊκῆς καὶ ἔχομεν πλήρη μνημονογραφίαν
κατὰ αὐτῆς ἐπιτεταμένην καὶ ἐπιμένει πρὸς
ἀποσεύσειν.